

HOMILIE 20 MEI 2018 PINKSTEREN

De beginzinnen van het evangelie vandaag kunnen we even in filmbeelden geiten: de leerlingen zitten bijeen, nog steeds ontredderd na het fiasco dat Goede Vrijdag leek. Ze zijn bang, afgesloten van alles en iedereen. Niet alleen hun deuren waren op slot, maar ook hun harten; die zaten muurvast. Ze leefden op zichzelf...

Maar het is de Verrezen Heer zelf die naar hen toe komt. Jezus doorbreekt hier barrières, de grenzen van hun harten worden opengebroken. Ze zijn klaar om naar buiten te treden, om van die Verrezen en leven-gevende Heer te getuigen.

En Jezus wenst hen vrede toe, tot tweemaal toe, een bijbels beeld van iemand alle goeds toewensen. De cirkel is rond: God zag dat de schepping goed was, Jezus die zijn leerlingen - en dus ook ons - alle goeds toewenst.

De tijd tussen Pasen en Pinksteren is de tijd van de geloofsgroei. De Verrezen Heer die zich ook aan ons openbaart en die wij mogen herkennen. En dat paasgeloof - eens ontdekt - kan aanstekelijk werken. Daar waar God in ons leven mag binnentreden, kan ons leven veranderen. Dan worden we letterlijk 'enthousiast' - levend, door God beziel.

En die kracht om van het geloof te getuigen vinden we vanuit de Geest; hij schenkt ons al die gaven: goedheid, mildheid, vreugde, zachtheid, vrede en zo veel meer...

Als wij ons hart hiervoor openstellen, de barrières van ons hart slopen, dan kunnen wij - via Jezus en zijn Geest - in deze wereld veel goeds bewerkstelligen. Onze wereld heeft er meer dan ooit nood aan.

Dit is ook wat wij aan kleine Lize en haar ouders wensen namens onze geloofsgemeenschap: dat zij vanuit enthousiasme mag opgroeien en leven vanuit deze gaven van de Geest.

En graag voeg ik vandaag nog dit toe...

Als we spreken over een enthousiaste, geestdriftige gemeenschap waarin iedereen de tijd en ruimte krijgt om op eigen tempo aan de geloofsgroei te werken, dan wel vaak hier: op Tereken. Twee maal per jaar houden wij als gemeenschap een omhaling om in het loon van onze pastoraal vrijgestelde, Lieve, te voorzien. En we kunnen ons hierin geen betere voorganger wensen. Ik citeer graag nog even een stukje uit een getuigenis van Guido Schoorens (ook predikant hier op Tereken); jullie krijgen het volledige getuigenis van Guido straks mee in het blaadje van PAST-het.

Ik citeer even de ervaringen van Guido binnen een 'beziel' Tereken:

'Wat een profetisch inzicht van de Tereken-gemeenschap om vanuit de basis een vrouwelijke voorganger, in samenwerking met de priester, de geloofsgemeenschap te vormen en te ondersteunen. Samen ook de financiële verantwoordelijkheid dragen om Lieve haar taak optimaal te laten uitvoeren... dit

is echt basiskerk uitbouwen!

En wat Lieve ons aanbiedt?

Mildheid, empathie, liturgische bewogenheid, dankbaarheid naar haar geloofsgenoten, vertrouwen dat uitstraalt naar de gemeenschap.

Zo krijgt Tereken, naast de bijzondere inzet van Raf en Miel, een door de gemeenschap gewenste en gedragen voorgangster.

Een 50 jaar geleden, op een Liturgisch Congres in Heverlee-Leuven werd er gepleit voor een Kerk die eerder zou investeren in mensen, dan in een teveel aan kerken, investeren in vrouwen en mannen, die geloofsgemeenschappen helpen vormen en dragen.

Zo een Kerk vind ik terug in Tereken. En of ik gelukkig ben, hier het 'huis van God' terug gevonden te hebben. Heel gelukkig en dankbaar!

Niet alleen een steentje, maar ook één (en meerdere) euro wil ik bijdragen aan de vzw Pastorale Animatie om Lieve te waarderen en te bestendigen in haar taak' (einde citaat).

Uw warme en milde financiële steun helpt ons om deze gemeenschap - met Lieve in cruciale rol - verder uit te bouwen. Alvast bedankt!

(Hilde Verplancke)